

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۷ جنوری ۲۰۱۶

راه فناء

من دیگر نمی خندم و چون شبهای بی ماه، در بالین لحظه های سیاه و سکوت سرمی نهیم؛
من دیگر نمی نویسم و در ماتم جوانه های نورس سروده هایم، سوگوار می گردم.
ازین زندگانی، که مُرداب فساد است و سیاهچاه ظلم و ستم و نیرنگ و فریب، سراپا خسته ام.
امروز نیز مانند روزهای رفته در ماتم یک خرمن آرزوهای آتشگرفته، قلب و روانم در سوز
است و عذاب.
صدای فردای بیمناک بی امید را می شنوم، که از استوای دور زمان گذشته و پشتواره اندوه و
تباهی را با خود حمل میکند.
ستونهای سقف آسمان دیگر با الماسه های روشنگر ستارگان نمی درخشند و خورشید آنجا
مأوا ندارد.
آه! لجنزار زمین بر سفره پاکیزه سپهر سایه گسترده و زینت خوشه های کهکشان را مستور
نموده است.
گلین خنده های شادم پرپر شده و بر بیهودگی این دنیای دون، که جز حقارت و کج اندیشی ها،
گمراهی و تعصبات ندارد، اشک یأس و حسرت میبارم.
شاید که فرداهای ماتمزای هستی در جاده های پرغبار روزگار عبورم دهد، تا راه فناء در
پیش گیرم.
آری! معنای زیستن و رفتن، گذر از مذابخانه دنیا ست!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۱۳۵۸)